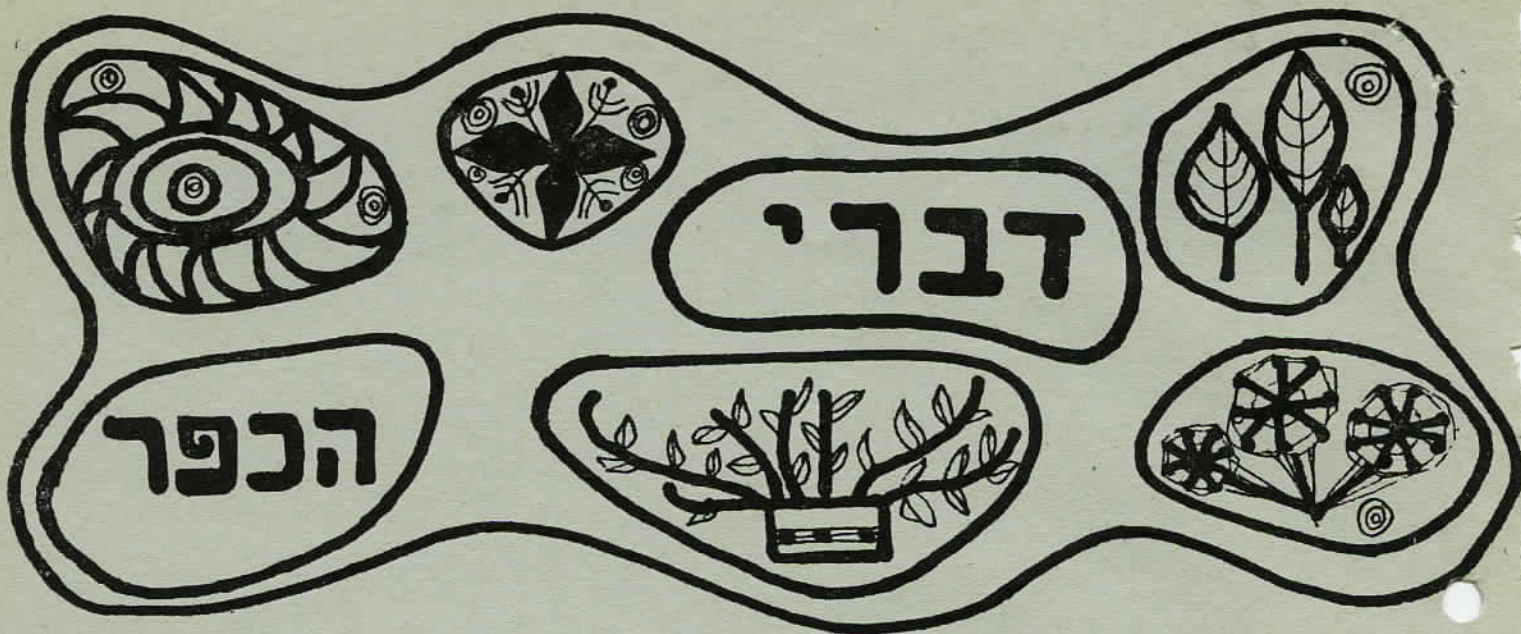

י'ה/קה - 82

מחבר

גשם ראשון - למילים אלה הקשרים רכיט, מלטפים.
 של ריח ביחוח, וצמיחה מהודשת; של
 אור צח ושקיעות אדומות.
 אך השבה מתלוות אל הגשם הראשון
 מחשבות אחרות:-
 "איך ישנים בחוץ בגשם? במוצבים
 בחרמון בודאי כבר יורד שלג מקפוא
 עצמות. האם טבקים בתקעים בבוץ?
 מה אם המיים יחדרו למקלטיט?"
 כך מצליחה המלחמה הארוכה לקלקל
 אפילו את חזית היורה.

מ ה נ ש מ ע ? ?
=====

מוטב מראה עיניים מאשר משמע אזניים, ולמרות
ששמענו ברגשי הקלה כי לכל חיילנו שלום, זוכה
כל חייל המבקר בבית לחיוכים, חבוקים וטפחות
על השכם מכל "המשפחה המורחבת".

ביבתיים מתחילים הראשונים מאנשי המלואים
לחזור הביתה. במהרה בימינו, כולם בריאים
ושלמים!

מארה"ב הגיעו אלינו שביים מחברי הקבוצה הצעירה
ששהתה אצלנו בקייץ. בחורה אחת מ"שנת שרות"
רוצה לחזור כמועמדת. כפי שבאמר: שלח לחמך על
פני המים...

השבוע הגיעה קבוצת מתנדבים מאנגליה.

מי שבגש בימים אלה למטבח לקחת תפוחי-אדמה ימצא
את המיכל ריק. שאלתי את וילי אם מורגש חוסר
בפרדוקסים והוא ענה: "אין חוסר בשום דבר, אבל
יש קשיי תחבורה עצומים. הטפקים, כשכבר מקבלים
כלי-רכב, מבצלים אותו בכל שעות היום והלילה.
לא פעם מעירים אותי בחצות, כדי לקבל סחורה. גם
בשבתות מגיעים מצרכים. כשאני מקבל כלי-רכב
מהמשק עלי לשקול היטב את סדר העדיפות של המצרכים
שאני מביא הביתה".

"ברוכה הבאה", לאורה בן-צבי שחזרה למשק
אחרי סיום קורס אחות מוסמכת ושנת עבודה
בתל-קציר. אורה תתחיל בעבודה בעתיד
הקרוב.

מ ז ל ט ו ב !

		ימי הולדת			
דגלס ארנולד	-	13/11	גדי עמיה	-	10/11
רפאל פרנק	-		אילן המאירי	-	
שרון ג'קסון	-		דיאן ניימרק	-	11/11
זהר דבולט	-		אלישע וולפין	-	12/11
מקס חייט	-	15/11	אורי אדלשטיין	-	

3
28/10/73

לרבי שלום רב,

מושב "כפר-הנשיא" הנמצאת בלודדון - עליזה, דוריס, הורי ואנחנו-עומדים בקשר הדוק זה עם זה כדי להעביר אינפורמציה ואמת היא שנראה לנו שאנו מתמצאים יפה במתרחש בבית. החזקנו את הנשימה עד ששמענו שלא היו בפגעים בכפר-הנשיא וגם אז לא יכולנו להיות שלווים כי ידענו שהסוף עוד לא הגיע ויחד עם זה שמענו על הרבה - משקים אחרים שאצלם המצב פחות משמח. דברתי עם אמא של עדנה קולינס והתרשמתי על החברה בימי משבר היתה עצומה. אירדה חיובית, מעשית ואופטימית זו גם משתמעת מגליונות "דברי הכפר" שקבלנו.

היהודים כאן התגברו על רגשות הדכאון הראשונים שפקדו אותם, והחלו פועלים במרץ למען ישראל. דבר זה משתקף בשיחות שאני מנהל עם קרובי חברי - אלה בינתיים ברגעו אחר ששמעו מן המטק במכתב, בטלפון או בטלכס וכמובן שהחדשות בשבוע השני של המלווה גם עודדו את הקהל היהודי. כל יהודי תורם - רבים מתרימים ועוסקים בכל מיני מבצעי התרמה. חבירות מיוחדות למכירת חפצים משומשים או מוזלים צצות כאן כמו פטריות אחר גשם. הצגות, מסיבות ריקודים, והרבה פעולות אחרות מתארגנות והכסף זורם. בחזית אחרת עוד מגיעים צעירים יהודיים למטרדנו ומבקשים להתנדב לעבודה בארץ - כולם אינם מתאימים וגם הארץ אינה מוכנה בשלב זה לקלוט אלפי צעירים אך אין זה מסבה לגבי הרוח השוררת כאן. אנחנו, השליחים, חייבים לכוון את ההתלהבות הזאת לאפיקים נכונים ולטווח ארוך. יש ואומרים "תמיד רציתי לבטוע לארץ, אך איך אפשר לעשות זאת בימי שלום אם אינני מוכן להיות בישראל בעת מצוקה?" ההדגש שלנו כמובן בהפוך הוא: "יפה שבאתם אלינו בעת צרה - אך למה לא תבואו גם בימי שלום - ולתמיד?"

דרך אגב, למרות הכסוי הנוחב שביתן למלחמה ברדיו, בטלוויזיה וכמובן בעיתונות, לא טפלו בכלל בשאלה באיזו מידה השאירו הסורים את עקבותיהם בגולן, לפני שבהדפוס. לא באמר לנו כלום על מצב המשקים וחזרת החיים למסלולם. אנחנו מבינים שאתם עדיין יושבים במקלטים, ושזה אמצעי מניעה שעליכם לבקוט עדיין.

אני התרשמתי שלמרות שהטפול בהתנדבות בצד הזה בעשה בצורה טובה מאוד, כששולחים רק את הטוב ביותר ורק לפי בקשות מפורשות מישראל, הבעיה היא שמתנדבים רבים מתחמקים דרך הרשת, עושים את דרכם לישראל בכוחות עצמם, ואז מוצאים את עצמם בלי תעסוקה. בעיה בוספת עיקרית היא מספר גדול של אנשי מקצוע בין המתנדבים, כולל רופאים, מהנדסים, מכונאים, ואין לשכה מרכזית שתוכל לספק לנו ידע שלפיו בשלח את האנשים למקומות ששם הם דרושים. כך מתבזבז כוח אדם בעל-ערך רב. על-אף הכל, כפי שצינתי קודם, יהדות בריטניה מתרוממת על גל של אחדות והתלהבות, אחרי שחלפו רגשי הדכאון והיאוש שאפיינו את הימים הראשונים של המלחמה.

שוב, כל-טוב, מכולנו וכפי שהילדים מזכירים לי בלי סוף -

עוד 94/2 חודשים.

שלום וברכה

ג' ר' י

חגובת קוראים

מזה שנים אני קוראת בעביון את מדורו של אריק בדברי הכפר, ורואה בו חלק בלתי בפרד מעתוננו. כשם שמדור ה"מה בשמע" מספר בתמציתיות את קורות השבוע החולף בצורה אובייקטיבית עד כמה שאפשר ועם שמץ הומור טוב, כן מוצאים אנו פה ספור אירועים בתוספת בופך אישי.

שכן, זו זכותו של בעל המדור, ובעצם של כל כותב מאמר בעלוננו, להביע את הגיגיו ורחשי לבו בצורה הנראית והמתאימה לו. קרה לא פעם בעבר שהערותיו של אריק עוררו את החברים לווכוח מעל דפי דברי-הכפר, לכתובת מאמרי הזדהות או בקורת ולוויכוח צבורי בכל פינות המשק. תמיד זקפתי זאת לזכותו ואני טבורה שויכוחים מעין אלה הם חלק מחברה חושבת ומעביבה. לעתים נדירות יש לדבר הזה צד שלילי ולדאבובי התבטא הדבר בשבוע שעבר.

אנחנו שרונים עדיין במצב של שעת-חרום. החברים צמאים לכל מידע ומאמר בכל עתון שהוא, חברים השליחים מצפים שבעתים מתמיד לעלון ולבסוף ואולי החשוב ביותר - הבנים המשרתים בחילות השונים רחוק ורחוק מאד מן הבית, מחכים לד"ש המיוחד הזה.

והנה ברגע כזה מצא כותב המאמר שעה כשרה לבקר את החברה, להביע שאט-נפש מהתנהגות חלק מחבריה ולהתאונן עליה, וכל זאת לאחר ששתק באסיפה.

לגבי ידי ברור, שויכוח באסיפה הוא אחד המקומות החשובים להבעת דעה בפומבי ולהשפעה הדדית המביאה לשנוי דעות. ברגע כזה מיוחד אסור היה לאריק לשתוק באסיפה וחייב היה להצטרף אל מחנה החושבים כמוהו - אשר אמנם התבטאו - ולחזקם. כאן הדבור באותו רגע היה כה חשוב ולא הכתיבה שלאחר מכן. הדרך שבקט היתה במקרה זה הורסת. היא פגעה מאד בקוראים רבים וחשוב מכל - באלה הרחוקים מן הבית שבה צמאים למלה טובה ולעדוד. נאמר את האמת: כולנו זקוקים כרגע למלה טובה ולא להצלפות.

לבסוף הייתי רוצה להדגיש שהמדור "בינינו לבין עצמנו" הוא קבוע ובשל כך מהנה מעין דבר המשק שלנו, והשפעתו בודאי לא מועטת אצל קוראים זרים. להגיע לדרגה כזאת בעתון היא זכות אבל מוטב לנהוג בה זהירות יתר!

יעל ש.

העדרות מועדת המקלטים

בדו"ח האחרון של הועדה בפלה טעות ברשימת ההשקעות. סעיף "דלתות" 16.000 ל" - היה צריך להיות "אורור" באותו סכום.

העבודות לשפור המקלטים מתקדמים. בשבוע הבא אבחנו מקרים להכניס לכל מקלט ארון בעול שיכיל מזון יבש וכלים. כמו-כן יוכנסו לכל מקלט בתי שמוש כימיים, משאבות מים וסדורי מי-טחיה. אין צורך יודעים מה יהיה מצב הרטיבות במקלטים בחורף, ומקורים להתגבר על כל הבעיות בעוד מועד. יתכן שמקלט אחד או שניים יוצאו משמוש.

העבודה ביציקת הכביסות במספר מקלטים מתקדמת בקצב איטי מן הרצוי, אך בכל מקרה בשארה כביסה אחת כשרה לשמוש בכל מקלט.

אט יש לחברים רעיונות בקשר ל"שמוש משבי" של מקלט הם מתבקשים לפנות לאחד מחברי הועדה (ברוס, טילה, שאול ס., הנרי ש.).

בסיום מזהירה הועדה את הצבור שאין היא יכולה להיות אחראית עבור חפצים שנשארו במקלטים, ומיעצת לחברים להוציאם בהקדם.

ב ר ו ס

§ § § § § § § § § § § § § § § §

ג ש ו
=====

גשום בחוץ, טפות אמיתיות על עץ ממשי, טתם דרך החלון. תארו לעצמכם, עץ אמיתי, וממש מים. כנראה רק האלוהים זוכר את האמת כמו שהיא, כפי שהיא זכורה בטבע. אולי בגלל סיבה זו הטבע הוא תופעה גדולה מדי בכדי להבין אותו ואנו מעדיפים להעלים עין או להתחלל עליו לפי הבחירות או אי הבחירות שלנו, לפי הבסיבות, יותר מדי מזהים ויותר מדי אמיתי... בלתי חברתי.

הטבע אינו מביע אמיתות למחצה, על עצמו או על אחד ממרכיביו. בהיותנו בתיבים שלו, אנו למדנו להכחיש את יוצרינו ברגע שלמדנו את החנק הראשון של אמת למחצה, טקט בטול אמת ושקט הצורח את שקריו. כשלמדנו להכיר את דמותנו הציבורית ויהיה ערכה מה שיהיה, בכל אופן, ערכה לפחות כמחיר האמת.

איזה טפות גשם מורדות, איזה עץ מוזר. איזה עולם ערפילי. כשהאמת של קיום האדם עומדת בפוקוס של דמוקרטיה והמציאות שבקיומו עומדת לפני כל-כך הרבה אמיתות, חצאי-אמיתות, שקרים ואשליות שהופעת קיום האדם בהפכת מציאות של שלולית מים-עכורים. אנו נכבסים לשלולית, כי סם יסוים "חיים" - שם "חם ובעים", שם "גופות" במרחים, גופות פושרים...

תגידו, מי היה עומד בחוץ, בגשם, בקור וברטיבות, עט עץ משעמם כשיש "חיים" באותה שלולית?

אלוהים יסלח לאותו יחיד שייצג אותה טכנה חברתית. הרבים מחליטים, הם חייבים להחליט בכל מחיר, חייבים! מה באמר לעצמנו כשאנו עומדים, שם, לבד, בחוץ ליד אותו עץ משעמם?

שההסטוריה קראה לנו אדם ודרשה ממנו להביע מה הוא אדם ומה הוא חיה? יותר מדי משעמם, מדי מלודרמטי, יותר טוב בשלולית עם כל החברה, המובנים - לחיזוק המעמד, למען פטורו משמעות, למען פנים ישרים ודיעה סגרתית.

כל זה לשמירת המאזן העדין של אותם הגופות הטובעות באותה שלולית.

אלידה ירדן

שוב יוצאים הבנים

ברכותינו מלוות את בנינו המתגייסים (אחרוני "איל") והיוצאים לשבת שדות שלישית (המחצית הבורגית של "סבוצית"). הם יוצאים למשימות החדשות בתקופה קשה, ואנחנו בוטחים בהם שימלאו את המוטל עליהם בכבוד. והרי שמות היוצאים, והיעדיהם: - מתגייסים לצה"ל: עדו סלע (יצא כבר לפני שבוע).

אמנון המאירי

עמרי בן-אבי

אריאל סיבה

לאה דיבון (בעוד שבועיים).

גדעון לוי

הדסה בן-בתן מעלות

ציון דוארי

אביבה פינקוס - בית-שאן

יעל בתן

יואב עדר ירושלים

ארנון שורצמן

עמליה גרשמן

רובן ירון שדה בוקר

אמיר במבוב

מיה בן-חנוך - גרופית

ציונה סגל - מבוא חמה

הדרכה:

עזרה למשק צעיר:

הודעה מהמועדון:

כידוע לחברים, יש עכשו כיבוד כל ערב במועדון. הנני מבקש מחברים וחברות להתנדב להגשת כיבוד. מדובר בשעתיים בערב. אפשר לקבל את השעות בחזרה.

בחוד מראש,

הלן

פגישת נציגי משקים (מזכירים, רכזי ועדות תרבות וחינוך) בעניני השעה

ביום ד', 31/10, התקיימה ב"אחוד" פגישה של נציגי משקים בשאלות השעה. ההשתתפות היתה רבה, מכמה משקים הגיעו חברי די רביט. בלטו בהשתתפותם ראשי השיבה, ובלטו בהטרובט הגילאים הצעירים - כל שכבת הגיל, שמסקלה רב כל-כן במשק ובחברה בימי שלוט כמו בימי מלחמה. הפגישה נועדה לקשירת קשרים מחודשת, להערכות "בית האחוד" לפעולה עם המשקים ובהתאם לצרכים.

פתח מזכיר האחוד, נחמן רז. לאחר התייחדות הדומה עם חילי ישראל ובני ה"אחוד" בתוכם, הוא עמד על צו החיים - להמשיך את החיים מתוך הסבל. "בדמיך חיי" - הוא צו עתיק המלווה את עם ישראל.

בשבוע הראשון של התדהמה פסקה הפעולה בבית ה"אחוד" כמעט לגמרי - הפעילים גויסו או דוחקו במשקיהם. אך לאט לאט התארגבו החיים, ומספר פעילים חזרו לתפקידם, כדי לעבוד על צרכים דחופים של משקים. הוצאו כמה "דפי מידע" ("אגרת" בזמן מלחמה), ורוב הועדות ב"אחוד" פועלות. כמה מן הועדות אף צריכות להערך לפעילות מוגברת עקב צרכי השעה (חברה, חינוך, משק, בטחון).

התפקידים החופפים, שהעלה נחמן בפני התכונה הם:

- == העברת למלווה הבטחון.
- == ביצוע הגיוס לשבת שירות שלישית - במיוחד לגרעיני "עודד", הדרכה בתנועות הנוער כדי להכין עתודה להתישבות, עזרה למשקים צעירים, חיזוק פעולת החטיבה והגברת תכנים חינוכיים - כתשובה על הזעזוע וההלם של המלחמה. כן עומד ה"אחוד" לאזרח בזמן הקרנך את קו ר ה (ליד גרופית) ובעוד מספר חדשים את ק ל י ה (בגוש עין גדי - מצפה שלום).
- == תפקיד מיוחד, המוטל על המשקים הוא קליטת המתנדבים כדי שלא תתנוצצ האוהדה והרצון לעזור לישראל ולהזדהות איתה. צוין, שיש להשתדל לא רק שהמתנדבים יעבדו אצלנו, אלא שבעבודתם אחם ונראה בכך פעולה חינוכית-ציונית ממדרגה ראשונה.

לאחר דברי נחמן בשמחה הרצאה בעניני בטחון מפי האלוף ג ד י ת. הוא עמד על כך, שהערבים לא השיגו את המטרות, ששמו לעצמם ביצאם למלחמה, וכי הסגינו (למרות המגבלה ההתחלתית) הם גדולים - גם בשטח, גם באופציות הצבאיות. יחד עם זה הצליחו הערבים להשיג הישגים מדיניים רציניים. הם הצליחו להוציא את הסכסוך היהודי-ערבי מקפאנו ולהצמיד אותו לסכסוך הגלובלי. ברור, כי הסכסוך היהודי-ערבי לא יכול עכשיו להכנס לקפאון מחודש לשנים או אף לחדשים - ומכאן השלכות על המצב המדיני.

ומסקנה אחרונה - מצב של כוונות מירבית בכל החזיתות, ולזמן די ממושך. נצטרך להחזיק מערך צבאי מקסימלי, ומכאן, כמובן, השלכות לענין השחרורים.

לאחר הסקירה הבטחונית, מסרו נציגי ועדת החינוך (תוה) וועדת החברה (בלו) על התארגנות הועדות הב"ל לטיפול בבעיות השעה. הודגש, כי יש להחזיר את הילדים בכל הגילים לחיים סדירים מוקדם ככל שאפשר. יחד עם זה - צריך לתת אפשרות לילדים להתבטא בכל דרך יצירה משלהם. הילדים חשים במתיחות שלבו, ומגיבים על כך כל אחד לפי דרך התגובה שלו.

כן הודגש, כי יש להשתדל להחזיר את ילדי גיל הנועורים ללימודים סדירים, למרות חשיבותם בעבודה. לגבי אלה, הצריכים להבחין בחינות בגרות, קיימת בטיה (אך לא החלטה) להסתפק בחינות, שכבר נבחנו, וביתר המקצועות להסתפק בצירובי בית הספר.

בינתיים בוטלו כל מפגשי המטפלות והגבנות. במשך חודש נובמבר יזומנו פגישות מיוחדות, איזוריות - על כך תבוא הודעה מיוחדת.

המשך - פגישה בציגי משקים

בציג ועדת החברה, בלר, המז על הישגים המיוחדים שעלולים להתגלות בחברה עקב תבאי הגיוס המאסיבי של שכבת גיל שלמה, במצב של גיוס מתמשך. גם פה דובר על ארגון החיים החברתיים, הפעלת חוגים וקבוצות, עירבות למצבם הנפשי של יחידים.

כמובן, עולות בעיות של שיקום פצועים. התחבה ליעוץ תעסוקתי ושיקומי תגביר את פעולתה. התחבה מוכרת על-ידי משרד הבטחון, ואם הקבוץ יעדיף את הטיפול התבועתי, התחבה ליעוץ תעסוקתי תעמוד בזה. בכל מקרה, התחבה כבר התחילה לפעול בבתי חולים ומנסה לקשור קשר ראשוני אל הפצועים. במקביל תהיה הודעה למזכירים בנושא זה.

הודגש הצורך לחזק את ה"יחד", לפעול בגד ההסתברות. במטר, כי בזמן הקרוב יזמנו כנסים איזוריים של מזכירים ורכזי ועדות חברה, בעיני חברה שוטפים.

ישיבת המזכירות מ-2/11/73

נוכחים: ריני, טומי, שמואל, ראובן ג., יעל ש., רות ג., ומאיר.

ירושה - בימים אלה בודע לבד על קבלת ירושה על ידי אחד החברים. הוצע להפריש מהסכום 5.000 ל"ל למלווה מרצון. ההצעה התקבלה ע"י רוב החברים.

מלווה מרצון - אחרי הסבר של ראובן על דיוניו עם קרן האחד - הוצע שכפר-הנשיא יתרום 70.000 ל"ל למלווה, סכום זה יבוטס על 200 ל"ל לחבר, והיתרה ממפעל הנובים.

בקשר לתרומת החברים, בדובר כל ההצעות שהועלו ע"י חברים באספה האחרונה. בסיכום הוחלט ש-100 ל"ל יתרום כל חבר מתקציבו הכולל, והיתר יורד מתקציבי צריכה משותפים. ההצעה תובא לאספה השבוע.

פעילות - האחד ביקש את שיחרורה של אירית כדי לאפשר עבודתה בין משפחות שכולות ואלמנות. עבודתה זו תהיה בבוטס לעבודתה הרגילה שמצמצמת במקצת. הוסכם להיענות לפניה.

ח ר פ ש - עם נישואיו לתמו, בת דגניה, ב-20/11 אושרה לליזר שבת חופש.

מתנדבים - קבוצה של 18 מתנדבים הגיעו למשק. רובם ישארו 6 חודשים. חלק מהם יוכשרו לעבודה במפעל. בתקופה שנתן יהיה במילואים, הסכים לבי י. להחליפו כאחראי למתנדבים. בחזרתו של נתן, ימשיך לני לעזור לו ולמרים.

שבת הכשרה אוטטרלית - עקב שיבושים בתוכניתם טרם ברור איך יתבצע יתר שהותם בארץ.

אמבולנס - (בהשתתפות ג'ו ס.) הוסכם לפעול להשגת אמבולנס, במידה וביתן לקבלו כתרומה.

פגישת מזכירים ורכזי חיבור ריני מסרה על המתרחש בבית האחד. (ראה דו"ח מפורט בעמוד אחר).

מועדון - עקב המספר המועט של חיילים המגיעים במשך היום למועדון, הוחלט לחזור לשיטה הקודמת ולפתוח אותו בשעות הערב לחברים וחיילים. מטפלות ומדריכים מתבקשים להקפיד על הצוהל בקשר לשימוש במועדון. הוא אינו פתוח לילדים.

בחירות - ועדת החברים

עם צאתו של ג'רין ק' לשליחות בקרוב, ועדת המינויים מציעה איריח ב"ח כחברה ועדת החברים. אין הצעות חברים. חברי הועדה היום הם: מיכאל כהן ושילה בן-יהודה.

מלווה מרצון

אחרי דיון בכמה הצעות שהועלו באספה ואחריה, הוחלט במזכירות להציע שחברים יתרמו 100 ל"י מתקציב האישי הכולל, ושעוד 100 ל"י ירד מיחר חקציבי החברה, ס"ה 200 ל"י לחבר.

לפי מספר החברים במשק, הסכום הכולל יגיע לכ- 40,000 ל"י.

בנוסף, הוצעה לתרום 30,000 ל"י בשם מפעל "הבונים".